

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 25252

гр. София, 28.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в закрито заседание на 28.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разгледа дело номер **11821** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. К., ЕГН: [ЕГН], гражданин на Украйна, с адрес в [населено място], чрез адв. Ч. Н. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 3722/04.11.2024 г., издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

Жалбоподателят претендира да бъде спряно предварителното изпълнение.

Искането за спиране е допустимо, но по същество е неоснователно.

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена

на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая евентуалните вреди, за които се твърди, са невъзможност да изпълнява трудовите си задължения, което би довело до загуба на прехраната на семейството му. Жалбоподателят излага, че това от своя страна ще доведе до нарушение на нормалния му житейски ритъм на семейството му и сериозно затруднение в покриване образователните нужди на децата му.

На първо място, горните твърдения не са подкрепени с доказателства. Трудовите задължения могат да се изпълняват и без да се използва автомобил. Не всички лица в РБ разполагат с МПС, като очевидно това не е пречка да полагат грижи за децата си и те да ходят на училище и от това да страдат образователните им нужди, като това не е пречка да се ходи на работа и да се извършва трудова дейност.

На следващо място, настоящият състав намира, че посочените от лицето вреди нямат характер на значителни и трудно поправими вреди, които да обуславят спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената ПАМ. Освен това по правило и съгласно трайната съдебна практика имуществените вреди /каквито на практика биха били вредите от невъзможността лично да се управлява МПС и да се извършва дейност с него/ не са непоправими и дори да се претърпят такива от страна на оспорващия, то същите могат да бъдат възмездени в случай на незаконосъобразност и отмяна на оспорената заповед за налагане на ПАМ. Посочените от лицето вреди не са противопоставими на презумирания обществен интерес от предварителното изпълнение на издадената ПАМ. Също така не са в пряка и непосредствена причинна връзка с допуснатото предварително изпълнение на заповедта и не са в резултат от него.

В горния смисъл е и съдебната практика: Определение № 6224 от 21.05.2024 г. на ВАС по адм. д. № 4910/2024 г., Определение № 3621 от 25.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2689/2024 г., Определение № 1639 от 13.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 727/2024 г., Определение № 13097 от 29.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11409/2023 г. и др.

Твърденията на лицето в жалбата са неотносими към предварителното изпълнение на акта и към предпоставките на чл. 166, ал. 2 АПК, а са от значение единствено за законосъобразността на оспорения акт /така Определение № 10701 от 7.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 10410/2023 г./.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал.4, вр. ал.2 от АПК, вр. чл.172, ал.6 от ЗДвП, Административен съд -София- град, 60-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. К., ЕГН: [ЕГН], гражданин на Украйна, с адрес в [населено място], чрез адв. Ч. Н. за спиране на предварителното изпълнение Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 3722/04.11.2024 г., издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.

След влизане в сила на определението делото да се докладва за насрочване в открито съдебно заседание.

СЪДИЯ: